

Éteri párbeszéd

Éteri párbeszéd

Megosztás

- [Facebook \(opens in new window\)](#)
- [Twitter \(opens in new window\)](#)
- [Pinterest \(opens in new window\)](#)
- [Download \(opens in new window\)](#)
- [`<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>` E-mail \(opens in new window\)](mailto:uhiskas@uhiskas.hu)

A cicák szellemi fölényét bizonyítja, hogy sok-sok emberi szót képesek megérteni, sőt parancsokat tudnak végrehajtani, míg mi, gazdák, nem igen értjük, mit nyávog egy cica. De ha macskáink kellően türelmes és kitartó, megtaníthat minket saját nyelvére. Így aztán kialakul egy olyan különleges párbeszéd, ami csakis a doromboló négylábú és a gazda közötti egyedi kommunikáció.

Az egyik gazda „kekészésnek” hívja, a másik „brekegésnek”, a harmadik csak azt mondja: a cica megint magyaráz. Körülírni nehéz, de gazda és cica pontosan érti, miről is van szó. A közös nyelvről. Ezt még tán más macska sem értheti, ez a szövetség jele. Annak az összefonódásnak a bizonyítéka ami lassan alakul ki és örökre szól. Ez egy bizalmas dolog, és a kívülről legfeljebb csak mosolyognak rajta.

Az egészben az a legérdekesebb, hogy konkrét párbeszédéről van szó.

A gazda kérdez: hát hol járt az én kis szőrpamacsom? Még véletlenül sem szólítja a cicát a nevére, az mégis pontosan tudja, most jött el a idő, hogy beszámoljon az éjjeli eseményekről. És előveszi azt a hangot, azt a hanglejtést, amit soha máskor, és elmondja a gazdájának szórul szóra, hogyan találkozott egy idegen kandúrral, miként úzte el a terepről és hogyan szólt be a szomszéd kutyájának, amelyik örjöngve ugat mindig a biztonságot adó kerítésnél. A gazda pedig vissza-vissza kérdez: mi van?

A macska pedig válaszol, ugyanazzal a hangsúllyal, emelkedéssel, amivel szokott.

Fórumainkon gyakran számolnak be a gazdák erről: a cica érti, ha kérdezik. Sőt, gyakran kérdés nélkül is elmondja, ami a szívét nyomja. Korábbi cikkünkben (A cicák hangjai) ezt neveztük a szakirodalomból vett társalgási hangnak.

A honlapunkra beíró macskatulajdonosok azt is elmondták, ezek a cicahangok azonban rendszerint egyediek. Ha több családtag van, a macska máshogy „beszél” a gyerekekhez például, mint a felnőttekhez, a nőknél más hangnemet üt meg, mint a férfiaknál. A domináns kandúrok leereszkedően bánnak néha a gazdaasszonnyal és ennek a szó legszorosabb értelmében hangot is adnak: ha nem kapnak enni, vagy nem azonnal jön a simogatás, durván, röviden, mély torokhangon utasítják rendre az „alantasnak” vélt hölgyet. Sőt, egyes fiatal, magukat még valóban tigrisnek képzelő kandúrok „visszabeszélnek” a férfigazdának is: ilyenkor alulról bátran az úr szemébe néznek, kissé hátracsapják fülüket, bajuszukat remegtetik és öblös hangon, elnyújtva miákolnak.

Érdekes, hogy az ételt kérő hangot is máshogy értékelik a gazdák: akad, aki panaszosnak véli a miákolást, mások követelődzőnek, megint más gazdák azt írják, „feljelentős” hangon szól a cica, ha üres a tányérja.

Még a dorombolás is többféle lehet. Az elégedett morgástól a „gyorsan simogatásra van szükségem” cincogásáig is széles skálát képesek bemutatni kedvenceink. Akad olyan macska is, amelyik végig morogja a táplálkozást, mintha nyammogna a gyönyörűségtől, hogy milyen finom ételt kapott. Pedig csak félig dorombol, félig morog evés közben, nehogy más azt higgye, szabad a prédá és még elvegye a finom falatokat.

A macskák hangját még senki nem próbálta lekottázni – természetesen a Webber által megzenésített Eliot Macskák című darbjáról most nem beszélve – de szinte minden gazda a cicája után tudja énekelni legjellegzetesebb hanglejtéseit, nyávogásait.

Ahogy a cica is tökéletesen megérti, ha szívből mondunk neki valamit, vagy csak jobb meggyőződés nélkül. Hiába parancsoljuk neki a vendégek előtt: nahát cicuskám, nem szabad felugrani a kanapéra. Macskánk pontosan tudja, máskor sosem szólnak rá, ha elfoglalja a helyét a világos garnitúra legszebb párnáján, és éppen ezért a vendégeknek szóló tiltást nem veszi magára. De ha szívből és erőteljesen ráordítunk, hogy sicc, mikor a kikészített esti bulizós szoknyánkra telepszik, akkor azonnal elrohan, amint meghallja felháborodott hangunkat.

Akad még egy szemafór, ami elmondja a gazda számára, mit érez cicája, miközben nyávogva társalog. Ez pedig a farkincája. Ha a cica „beszéd közben” a földet söpri a farkával, akkor izgatott, ideges, hiába próbál olyan arcot vágni, mint aki nagyon türelmes. Ha dorombolva elmegy mellettünk és farkával is megsimogat, akkor viszont tényleg ránk figyel és nem a gyors kaja érdekében smúzol velünk. Amikor úgy közeledik cicánk, hogy farka kérdőjelként görbül, akkor biztos, hogy játékos kedvében van. De ha égneek mered a macskafarok, akkor tulajdonosa inkább éhes vagy szomjas, esetleg akar valamit, mintsem társalgásra vágyik. Ha pedig úgy kerül szemünk elé kedvencünk, hogy a farka egy üvegmosóra emlékeztet, és mellé felháborodottan nyávog is, biztosak lehetünk abban, hogy egy kellemetlen találkozás élményét próbálja megosztani velünk.

[Vissza a felnőtt cikkekhez](#)

Source URL: <https://www.whiskas.hu/felnott/altalanos-gondoskodas/eteri-parbeszed>